

UCHWAŁA Nr 216a RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1960 r.

w sprawie powszechnej rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji planu 5-letniego na lata 1961—1965.

Zgodnie z postanowieniami uchwały V Plenum KC PZPR w celu osiągnięcia możliwie najwyższej efektywności ekonomicznej nakładów inwestycyjnych, wyeliminowania zbędnych lub przedwczesnych zamierzeń inwestycyjnych, maksymalnego zaktywizowania rezerw tkwiących w posiadanych, a niedostatecznie jeszcze wykorzystanych zdolnościach produkcyjnych i usługowych, skrócenia okresu budowy oraz obniżenia kosztów inwestycyjnych i eksploatacyjnych projektowanych obiektów inwestycyjnych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, ministrów (kierowników centralnych urzędów) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw) do przeprowadzenia powszechnej rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji planu 5-letniego 1961—1965.

2. Akcją rewizji należy objąć wszystkie inwestycje zarówno kontynuowane, jak i przewidziane do rozpoczęcia w okresie lat 1961—1965.

3. Rewizji oszczędnościowej podlegają założenia inwestycji, projekty wstępne, projekty techniczne lub techniczno-robocze inwestycji przewidzianych do realizacji w latach 1961—1965.

Rewizji podlegają:

- 1) założenia wszystkich inwestycji;
- 2) w przypadku gdy inwestycja ma opracowany projekt wstępny, rewizją objęte są równoległe założenia i projekt wstępny,
- 3) jeżeli w okresie przeprowadzanej rewizji inwestycja ma ponadto opracowany w całości lub częściowo projekt techniczny lub techniczno-roboczy, rewizją należy również objąć te stadia dokumentacji.

Jeżeli z analizy założeń nasuwa się konieczność istotnej zmiany już opracowanej dokumentacji projektowo-kosztoryso-

wej, wówczas należy dopuścić ponowne opracowanie lub zrewidowanie tej dokumentacji na podstawie skorygowanych założeń.

4. Od obowiązku przeprowadzenia rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej mogą być zwolnione:

- 1) inwestycje polegające na budownictwie ogólnym i wiejskim, jeżeli mają być realizowane na podstawie dokumentacji typowej, która nie podlega rewizji lub wycofaniu, a celowość i niezbędność realizacji tych inwestycji oraz ich rozmiary zostały w pełni zbadane i potwierdzone przy rewizji założeń;
- 2) inwestycje, w odniesieniu do których przeprowadzono już rewizję dokumentacji projektowo-kosztorysowej na podstawie uchwały nr 174 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej (Monitor Polski Nr 47, poz. 215) pod warunkiem, że w ramach tej rewizji zbadano gruntownie celowość i niezbędność realizacji inwestycji oraz jej wielkość, jak również jej opłacalność i efektywność w zakresie ustalonym w § 2 niniejszej uchwały;
- 3) obiekty kontynuowane, kończone w pierwszej połowie roku 1961, których stopień zaawansowania w okresie przeprowadzania rewizji przekracza 50% wartości kosztorysowej obiektu.

5. Decyzje o zwolnieniu konkretnej inwestycji i obiektów od obowiązku przeprowadzenia rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej w przypadkach omówionych w ust. 4 pkt 2 podejmuje ministrowie, a w zakresie planu terenowego — prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych, (rad narodowych miast wyłączonych z województw), po przedstawieniu przez inwestorów dowodów stwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 2. W przypadkach omówionych w ust. 4 pkt 1 i 3 — decyzje o zwolnieniu od obowiązku przeprowadzenia rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej podejmuje organ, który zgodnie z prze-

pisami niniejszej uchwały zobowiązany jest do przeprowadzenia rewizji.

§ 2. 1. Przy rewizji założeń konkretnych inwestycji należy w szczególności zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

- prawidłowość ustalonego zapotrzebowania na dany produkt lub usługę,
- stwierdzenie niezbędności i na podstawie analizy ekonomicznej efektywności stwierdzenie opłacalności uruchomienia lub zwiększenia produkcji danych wyrobów lub świadczenia danych usług ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień handlu zagranicznego,
- w oparciu o szczegółowe zbadanie zdolności produkcyjnych lub usługowych istniejących zakładów, między innymi w oparciu o wyniki powszechnej inwentaryzacji ustalenie możliwości uzyskania przyrostu produkcji lub usług w drodze bezinwestycyjnej lub najmniej kapitałochłonnej przez zastosowanie posunięć organizacyjno-technicznych, modernizację, rekonstrukcję bądź rozbudowę istniejących zakładów lub obiektów i w związku z tym możliwości zrezygnowania z nowych inwestycji. Ponadto należy zbadać możliwość lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych zakładów nie rozbudowywanych i przez przesunięcie programu produkcji podstawowej lub pomocniczej na te zakłady — zrezygnowania z nowych inwestycji lub ograniczenia ich w zakładach przewidzianych pierwotnie do rozbudowy. Między innymi należy badać możliwość wykorzystania istniejących obiektów pomocniczych, takich jak narzędziownie, warsztaty remontowe, odlewnie itp., w czynnych zakładach i ograniczenia tych inwestycji w zakresie nowych lub rozbudowywanych zakładów. Badania te należy przeprowadzić zarówno na płaszczyźnie określonej branży, gałęzi, jak i w skali danego województwa lub powiatu; w szczególności badania powyższe powinny koncentrować się na koordynowaniu zadań przemysłu kluczowego i przemysłu terenowego, jak też powinny uwzględnić wszechstronnie wykorzystanie zdolności produkcyjnych i usługowych wszystkich zakładów na danym terenie. Należy przy tym przestrzegać zasady, że realizacja nowych inwestycji dopuszczalna jest tylko wtedy, gdy inne drogi zwiększenia zdolności produkcyjnych zostały już wyczerpane lub okazały się nieopłacalne;
- optymalność przyjętej wielkości zakładu lub obiektu z uwzględnieniem warunków surowcowych oraz wielkości terenu obsługiwanego przez dany zakład;
- prawidłowość przyjętego asortymentu produkcji z uwzględnieniem zagadnień specjalizacji i kooperacji oraz potrzeb handlu zagranicznego;
- prawidłowość wyboru lokalizacji;
- zapewnienie niezbędnych zasobów surowcowych dla zakładów bazujących na kopalinach, surowcach rolniczych, leśnych itp. oraz prawidłowość wyboru surowców;
- prawidłowe rozmieszczenie w czasie budowy poszczególnych zakładów i obiektów z uwzględnieniem zasady koncentracji inwestycji, maksymalnego skrócenia cykli budowy oraz realności pokrycia finansowego i materiałowego;
- właściwy zakres inwestycji towarzyszących, niezbędnych dla działalności danego zakładu, oraz inwestycji

produkcyjnych i usługowych bazujących na odpadach i usługach tego zakładu;

- stosowanie rachunku efektywności inwestycji jako jednego z podstawowych kryteriów przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych; w szczególności analiza efektywności inwestycji powinna uwzględnić porównanie efektów uzyskiwanych w formie zwiększenia produkcji z efektami inwestycji zamiennych, przynoszących oszczędności w zużyciu surowców albo też zamienialność inwestycji dających zwiększenie eksportu przez inwestycje zapewniające ograniczenie importu, zwłaszcza surowców.

2. Przy rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy zwrócić uwagę w szczególności na następujące sprawy:

- wprowadzenie bardziej nowoczesnych i ekonomicznych rozwiązań technologicznych, bardziej wydajnych maszyn i urządzeń, przy równoczesnym w miarę możliwości ograniczeniu importu, w szczególności z krajów kapitalistycznych;
- zmniejszenie wielkości nakładów inwestycyjnych, a w szczególności zmniejszenie zakresu robót budowlanych przez ograniczenie obudowy, wyeliminowanie przegrzostów kubaturowych, stosowanie lżejszych konstrukcji itp.;
- zmniejszenie powierzchni terenów zakładów przemysłowych, osiedli mieszkaniowych, obiektów usługowych itp., między innymi przez zwiększenie wskaźnika zabudowy, scalenie budynków;
- zmniejszenie zakresu obiektów pomocniczych i usługowych oraz sieci energetycznych, komunikacyjnych i innych;
- stosowanie tańszych i niedeficytowych materiałów i konstrukcji, w szczególności w zakresie oszczędności stali;
- stosowanie w możliwie dużym zakresie kooperacji usług w szczególności w sąsiadujących ze sobą zakładach;
- obniżenie kosztów własnych produkcji projektowanych zakładów;
- zmniejszenie ilości zatrudnionych i uzyskanie w projektowanych zakładach wydajności na poziomie produkcyjnych zakładów zagranicznych;
- zwiększenie zdolności produkcyjnych lub usługowych ponad poziom przyjęty w projektach w drodze stwierdzenia możliwości uzyskania wyższych wskaźników od zaprojektowanych oraz przez zlikwidowanie wąskich miejsc w poszczególnych wydziałach produkcyjnych i pomocniczych;

3. Przy przeprowadzaniu akcji rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy zwrócić szczególną uwagę na te inwestycje i kierunki inwestowania, które mają poważny wpływ na wyniki handlu zagranicznego. W szczególności należy zbadać możliwość:

- rozszerzenia produkcji przeznaczonej na eksport;
- zmniejszenia zużycia surowców i półfabrykatów pochodzenia zagranicznego;
- ograniczenia zapotrzebowania inwestycyjnego na maszyny i urządzenia pochodzące z importu i zastąpienia ich maszynami i urządzeniami z produkcji krajowej,

— rozszerzenia produkcji zastępującej nieopłacalny import.

4. W ramach rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy zbadać prawidłowość założonych terminów rozpoczęcia i zakończenia inwestycji oraz ich zgodność z obowiązującymi normatywnymi cyklami budowy, skracając planowany cykl realizacji przez przesunięcie terminów rozpoczęcia budowy obiektów przy jednoczesnym zachowaniu terminów ich zakończenia oraz dokonując odpowiednich przesunięć wewnątrz harmonogramu budowy zakładów, tak aby terminy oddania do eksploatacji zdolności produkcyjnych i usługowych ustalone w planie 5-letnim nie uległy opóźnieniu, a okres zamrożenia nakładów inwestycyjnych został maksymalnie ograniczony. Należy ponadto maksymalnie skrócić okresy eksploatacji wstępnej.

5. W zakresie inwestycji pozaprzemysłowych, a w szczególności dla inwestycji komunikacyjnych, łączności, rolnictwa, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, inwestycji społeczno-kulturalnych itp., właściwi ministrowie powinni wydać z uwzględnieniem zawartych w niniejszej uchwale wytycznych — szczegółowe wytyczne i zalecenia dostosowane do specyfiki gospodarczej i organizacyjnej tych działów i gałęzi gospodarki narodowej.

§ 3. 1. Do przeprowadzenia powszechnej akcji rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej zobowiązuje się:

- 1) Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — w zakresie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, według imiennej listy inwestycji wytypowanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów;
- 2) właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych — w zakresie inwestycji planu centralnego, a polegających na budowie nowych zakładów (z wyjątkiem zaliczonych do szczególnie ważnych) — według imiennej listy inwestycji ustalonej przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na wniosek właściwych ministrów;
- 3) zjednoczenia (jednostki równorzędne) — w zakresie inwestycji planu centralnego, według imiennej listy inwestycji ustalonej przez właściwego ministra na wniosek dyrektora zjednoczenia;
- 4) prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w zakresie najważniejszych inwestycji planu terenowego według listy inwestycji ustalonej przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa);
- 5) właściwe wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych, prezydium powiatowych lub miejskich rad narodowych w zakresie pozostałych inwestycji planu terenowego według listy inwestycji ustalonych przez prezydium tych rad;
- 6) inwestorów bezpośrednich w zakresie inwestycji nie objętych listami zastrzeżonymi do rewizji przez jednostki nadrzędne z uwzględnieniem przepisu ust. 4.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustali zasady organizacyjne koordynacji branżowej i terenowej przeprowadzanej przez ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych w zastosowaniu do akcji rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

3. Listy inwestycji, o których mowa w ust. 1, ustalają jednostki wymienione w ust. 1 pkt 1—5 w terminie określonym przez Radę Ministrów (uchwała nr 216/60).

4. W odniesieniu do inwestycji, których założenia i dokumentacja projektowo-kosztorysowa podlegają rewizji przez jednostki zwierzchnie inwestora bezpośredniego — inwestor bezpośredni zobowiązany jest przeprowadzić uprzednią rewizję i przedłożyć wnioski oszczędnościowe jednostce zwierzchniej.

zję i przedłożyć wnioski oszczędnościowe jednostce zwierzchniej.

5. W zakresie inwestycji spółdzielczości zobowiązuje się właściwe centralne organy spółdzielczości do przeprowadzenia akcji rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej z uwzględnieniem zasad zawartych w niniejszej uchwale oraz przy zapewnieniu udziału w powołanych zespołach roboczych — właściwych władz terenowych, przy czym właściwe centralne organy spółdzielczości ustalą listy inwestycji zastrzeżonych do rewizji na szczeblu centralnym, a związki wojewódzkie — listy inwestycji zastrzeżonych do rewizji bezpośrednio przez związki wojewódzkie. W pozostałym zakresie rewizję przeprowadzają właściwe spółdzielnie.

Ministrowie opracowują projekty zbiorczych planów gospodarczych poszczególnych działów lub gałęzi gospodarki narodowej, w porozumieniu z centralnymi organizacjami spółdzielczymi, skoordynują akcję rewizji oszczędnościowej w zakresie danego działu i gałęzi, przeprowadzaną przez organizacje spółdzielcze i organizacje państwowe.

§ 4. Powołana odrębnie Komisja Partyjno-Rządowa będzie inicjować i kontrolować przebieg całości akcji, koordynować działania zainteresowanych jednostek organizacyjnych: resortów inwestujących i wykonawczych, finansów, badać sprawozdania resortów (centralnych urzędów) i wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) podsumowujących wyniki rewizji oraz akceptować ważniejsze zmiany.

Ponadto do zadań Komisji należy wydawanie w miarę potrzeby szczegółowych wytycznych co do kierunków i organizacji akcji rewizji oraz rozstrzyganie ewentualnych spraw spornych między resortami i prezydiami rad narodowych.

§ 5. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do kierowania akcją rewizji, a w szczególności do:

- 1) opracowania kierunków i zasad organizacyjnych rewizji;
- 2) inicjowania i kierowania pracami w tym zakresie w resortach, wojewódzkich radach narodowych i jednostkach im podległych;
- 3) przeprowadzenia za pośrednictwem Biura Ekspertów Oceny Projektów Inwestycyjnych rewizji wytypowanych założeń i projektów;
- 4) ustalenia na wniosek właściwych ministrów spisów założeń lub projektów rewidowanych przez te resorty;
- 5) gromadzenia i rozpatrywania wyników rewizji i wniosków, wysuwanych przez resorty i wojewódzkie rady narodowe;
- 6) przedkładania zbiorczych wniosków Radzie Ministrów.

§ 6. 1. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do:

- 1) kierowania akcją rewizji w podległych im resortach i w tym celu do powołania komisji pod przewodnictwem wiceministra, składającej się z przedstawicieli resortu, zjednoczenia (bądź zjednoczeń lub jednostek równorzędnych), Komitetu Centralnego PZPR, Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, banku finansującego inwestycje;
- 2) przeprowadzenia rewizji ustalonych zgodnie z § 5 pkt 4 założeń i projektów;
- 3) wytypowania na wniosek podległych zjednoczeń założeń i projektów rewidowanych przez te zjednoczenia oraz dopilnowania, by pozostałe założenia były rewidowane przez inwestorów bezpośrednich;
- 4) rozpatrywania przez kolegia merytorycznych wyników rewizji i zbiorczych wniosków przedstawianych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. W celu przeprowadzenia rewizji założeń i projektów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ministrowie włączą do zespołów ekspertów oceny projektów inwestycyjnych (lub równo-

zędnej komórki) resortu przedstawiciele resortu, projektantów (nie biorących udziału w opracowaniu rewidowanego projektu), pracowników pokrewnych zakładów, instytutów naukowo-badawczych, wyższych uczelni, wykonawców, banku finansującego inwestycje, terenowej rady narodowej, związków zawodowych itp.

3. Ministrowie zobowiążą dyrektorów podległych zjednożeń (lub jednostek równorzędnych) do:

- 1) czuwania nad prawidłowym przebiegiem całości akcji rewizji w jednostkach przez nich nadzorowanych;
- 2) przeprowadzenia rewizji przez zespoły ekspertów oceny projektów inwestycyjnych zjednoczenia w zakresie określonym w § 3 ust. 1 pkt 3, z udziałem przedstawicieli instytucji wymienionych w ust. 2;
- 3) zbadania możliwości zwiększenia stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych w zakładach podległych bez dokonywania inwestycji lub przy nakładach minimalnych i przesunięcia programu produkcyjnego z innych zakładów przewidzianych do budowy lub poważnej rozbudowy, informując o tym zainteresowane zakłady.

4. Minister Przemysłu Ciężkiego przy współudziale Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz zainteresowanych ministrów nadzorujących zakłady przemysłu maszynowego przeprowadzi dodatkowo szczegółową analizę stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych wszystkich istniejących zakładów przemysłu maszynowego, możliwości zwiększenia zdolności produkcyjnej w drodze posunięć techniczno-organizacyjnych, kooperacji oraz przedsięwzięć wymagających minimalnych nakładów inwestycyjnych i w związku z tym rozpatrzy możliwość zrezygnowania z budowy nowych zakładów i obiektów lub poważnej rozbudowy istniejących zakładów, przewidzianych w dotychczasowym projekcie planu 5-letniego, oraz przedłoży Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów odpowiednie wnioski w tym zakresie w terminie do dnia 15 października 1960 r.

§ 7. 1. Ministrowie polecają podległym inwestorom bezpośrednio powołanie zespołów specjalistów do przeanalizowania przy współudziale autorów istniejących założeń i projektów. Do zespołów tych powinni wejść wybitni fachowcy z pionu produkcyjnego danego zakładu i z innych zakładów o podobnym profilu produkcji, specjaliści z biur projektów (z wyjątkiem autorów rewidowanych projektów), instytutów naukowo-badawczych, wyższych uczelni itp. Skład zespołu należy dobrać w ten sposób, aby zapewniał on maksymalnie efektywne i krytyczne podejście do istniejących projektów. Skład zespołu dla większych inwestycji powinien być zatwierdzony przez zjednoczenie. Fakt powołania zespołu i jego skład należy podać do wiadomości załogi zakładu.

2. W przypadku rozbudowy istniejących zakładów założenia lub dokumentacja projektowo-kosztorysowa będą ponadto przedyskutowane w poszczególnych oddziałach i biurach zakładu. Wnioski z tej dyskusji wraz z wnioskami z dyskusji odbytej po III Zjeździe PZPR oraz uwagi krytyczne zespołu specjalistów zostaną rozpatrzone na konferencji samorządu robotniczego, w której ponadto wezmą udział przedstawiciele władz zwierzchnich inwestora, instancji partyjnych i związkowych, zainteresowanych biur projektów i przedsiębiorstw wykonawczych, banku finansującego i terenowej rady narodowej.

3. W zakresie dotyczącym inwestycji polegających na wyposażeniu i zakupach maszyn i urządzeń zespoły powinny działać w ścisłym porozumieniu i przy konsultacji dostawców tych urządzeń. W szczególności należy zapewnić współpracę właściciwych central handlowych w odniesieniu do zakupów inwestycyjnych pochodzących z importu.

§ 8. Zobowiązuje się prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do:

- 1) powołania komisji do instruowania, nadzoru i oceny przeprowadzanej rewizji programów, założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji terenowych, składających się z przedstawicieli zainteresowanych wydziałów prezydów wojewódzkich rad narodowych, wydziału architektury i nadzoru budowlanego, wojewódzkich oddziałów banków finansujących inwestycje, wykonawców robót, biur projektów, komitetu wojewódzkiego PZPR oraz związku zawodowego. W uzasadnionych przypadkach funkcje komisji pełnić może zespół kierujący powołany w komitecie wojewódzkim PZPR zgodnie z instrukcją Sekretariatu KC PZPR;
- 2) wydania polecenia podległym wydziałom brania aktywnego udziału w rewizjach inwestycji planu centralnego prowadzonych przez właściwe ministerstwa, zjednoczenia, inwestorów bezpośrednich, zwracając przy tym szczególną uwagę na koordynację terenową inwestycji, na możliwość pełniejszego wykorzystania istniejących w danym terenie obiektów produkcyjnych, pomocniczych i usługowych, podlegających różnym zjednoczeniom, i zrezygnowania w związku z tym z planowanych inwestycji;
- 3) ustalenia wykazu inwestycji rewidowanych przez poszczególne wydziały prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz przez poszczególne prezydja powiatowych rad narodowych;
- 4) przeprowadzenia rewizji ważniejszych inwestycji wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw);
- 5) powołania lub zatwierdzenia zespołów specjalistów w składzie analogicznym do wymienionego w § 7 ust. 1 dla przeanalizowania projektów inwestycji, o których mowa w pkt 3 i 4, oraz zorganizowania narad aktywnego terenowego dla przedyskutowania wniosków przedłożonych przez zespoły.

§ 9. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do przeprowadzenia w niezbędnym zakresie rewizji dokumentacji typowej oraz normatywów urbanistycznych i normatywów projektowania, do wydania przepisów regulujących zadania wydziałów architektury i nadzoru budowlanego prezydów rad narodowych w akcji rewizji oszczędnościowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, a w szczególności zobowiązujących je do terminowego uzgadniania lub zatwierdzania zmian dokumentacji w wyniku przeprowadzonej rewizji.

2. Zobowiązuje się ministrów i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) nadzorujących biura projektów do wydania przepisów regulujących zadania pracowników biur projektów w akcji rewizji, a w szczególności:

- 1) udział przedstawicieli biur projektów w rewizji założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej;
- 2) opracowanie konkretnych zleconych problemów związanych z rewizją oszczędnościową;
- 3) przedyskutowanie z udziałem organizacji partyjnej i związkowej podstawowych kierunków potaniania inwestycji projektowanych przez dane biuro projektów, roli projektanta w akcji rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej;
- 4) zgłaszanie wniosków zmierzających do usunięcia z własnych projektów nadmiernych rezerw i wprowadzenia zmian wynikających z późniejszych bardziej doskonałych rozwiązań;
- 5) szybkie dokonanie zmian w dokumentacji projektowo-kosztorysowej w wyniku ustaleń w trakcie rewizji programów i projektów,

3. Zobowiązuje się ministrów i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) nadzorujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do wydania przepisów regulujących zadania pracowników tych przedsiębiorstw w akcji rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej, a w szczególności:

- 1) aktywny udział przedstawicieli tych przedsiębiorstw w rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji przez nich realizowanych;
- 2) zgłaszanie wniosków zmierzających do przyspieszenia realizacji inwestycji i oddawania do produkcji kompleksów rozruchowych, zastosowania tańszych i szybszych rozwiązań konstrukcyjnych, zastąpienia deficytowych materiałów;
- 3) analizowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej w kierunku obniżenia kosztów własnych na danej budowie.

4. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania przepisów regulujących udział banków finansujących inwestycje w akcji rewizji programów i dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji, a w szczególności:

- 1) udział central banków finansujących inwestycje w akcji rewizji założeń i dokumentacji inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej;
- 2) udział oddziałów terenowych banków finansujących inwestycje w akcji rewizji założeń i dokumentacji ważniejszych inwestycji.

5. Jednostki wymienione w ust. 1—4 obowiązane są wydać omawiane przepisy w terminie określonym przez Radę Ministrów (uchwała nr 216/60).

§ 10. Rewizje założeń i dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy przeprowadzić w dwóch etapach:

- pierwszy etap rewizji obejmujący w zasadzie inwestycje, rozpoczynane i kontynuowane w 1961 r. należy zakończyć do 31 grudnia 1960 r.,
- drugi etap rewizji obejmujący inwestycje przewidziane do realizacji w latach 1962—1965 należy zakończyć do 31 grudnia 1961 r.

§ 11. 1. Przeprowadzona rewizja powinna przynieść w wyniku poważne zmniejszenie zakresu inwestycji, ograniczenie wysokości nakładów inwestycyjnych co najmniej o 10—15 mld zł w stosunku do planowanych nakładów na okres 1961—1965 r., poważne zmniejszenie kosztów eksploatacyjnych oraz skrócenie czasu budowy.

2. Wygospodarowane w toku akcji rewizji oszczędności w nakładach inwestycyjnych podlegają przekazaniu do rezerwy centralnej Rady Ministrów.

3. W zakresie budownictwa mieszkaniowego oszczędności w nakładach inwestycyjnych wygospodarowane na zrealizowanych obiektach — w wyniku rewizji, mogą być przeznaczone na zwiększenie ilości mieszkań w następnym roku po ukończeniu inwestycji.

4. Uzyskane efekty w wyniku rewizji przeprowadzonej w pierwszym etapie należy wprowadzić:

- 1) częściowo do projektu planu 5-letniego przedstawianego przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów do zatwierdzenia Radzie Ministrów;
- 2) w szerszym zakresie do projektu planu 5-letniego przedstawianego w formie projektu uchwały Sejmu;
- 3) wyniki rewizji w pełnym zakresie należy uwzględniać w kolejnych rocznych narodowych planach gospodarczych poczynając od planu na rok 1961.

§ 12. 1. Za szczególne wyniki uzyskane w akcji rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej mogą być przyznane nagrody indywidualne lub zespołowe (do podziału między grupę pracowników, którzy przyczynili się do uzyskania efektów oszczędnościowych).

2. Wysokość nagrody uzależnia się od stadium dokumentacji projektowo-kosztorysowej będącego przedmiotem rewizji, od wielkości obiektów poddanych rewizji, od realności uzyskanych efektów oszczędnościowych i od wielkości oraz rodzaju tych efektów.

3. Nagrody, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przyznane:

- 1) przez właściwego ministra lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek właściwego wiceministra, dyrektora zjednoczenia bądź właściwego wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) lub prezydium powiatowej rady narodowej;
- 2) przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów za szczególnie poważne osiągnięcia na wniosek właściwego ministra.

4. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac i Ministra Finansów do przedstawienia Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów projektu uchwały w sprawie wysokości funduszu nagród oraz regulaminu.

§ 13. 1. Zobowiązuje się ministrów (kierowników centralnych urzędów) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do:

- 1) składania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie 20-dniowym po upływie kwartalu kwartalnych sprawozdań z przebiegu rewizji i uzyskanych efektów w podległych im jednostkach prowadzących rewizję;
- 2) przeanalizowania wyników rewizji i złożenia sprawozdania końcowego po I i II etapie akcji rewizji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie 30-dniowym od czasu zakończenia etapu rewizji.

2. W sprawozdaniu należy między innymi podać:

- 1) procent inwestycji poddanych rewizji z podziałem na rewizję założeń, projektów wstępnych i techniczno-robotczych;
- 2) wielkość uzyskanych oszczędności w nakładach w złotych i w procentach (w stosunku do kosztów rozpatrywanych inwestycji) z podziałem na oszczędności w robotach budowlano-montażowych, maszynach i urządzeniach oraz innych nakładach z wyszczególnieniem efektów dewizowych;
- 3) określenie efektów w zakresie zwiększenia zdolności produkcyjnej lub usługowej zakładów i obiektów oraz obniżenie kosztów własnych w wyniku zmniejszenia ilości zatrudnionych, zmniejszenia zużycia surowców, energii itp.;
- 4) naświetlenie efektów uzyskanych w postaci skrócenia czasu budowy i wstępnej eksploatacji rozpatrywanych inwestycji i obiektów, dokonywania przesunięć w czasie między inwestycjami i obiektami w celu zwiększenia koncentracji robót;
- 5) główne kierunki oszczędności oraz charakterystyczne przykłady przeprowadzonej rewizji.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów złoży sprawozdanie Radzie Ministrów z pierwszego i drugiego etapu przeprowadzonej akcji rewizji programów i dokumentacji projektowo-kosztorysowej w terminie 30 dni od dnia złożenia sprawozdań przez resorty i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 30 czerwca 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz